

Шекспировият Макбет проговаря на сардински

С постановка, определяна като постижение на новия италиански театър, стартира "Световен театър в София"

06 Юни 2019

[Сабина Василева](#)

119

Снимки: архив на организаторите

Зрителят е свидетел как роденото в зло от зло укрепва.

Режисьор: Алесандро Сера

Участват: Андреа Бартоломео, Леонардо Капуано и други

Как звучи на сардински диалект класиката на Уилям Шекспир "Макбет", имаха възможност да узнаят зрителите, посетили едноименния спектакъл на режисьора Алесандро Сера и неговата компания от Сардиния "Театроперсона". Заглавието е част от програмата на 13-ото издание на платформата "Световен театър в София", което стартира на 2 юни и ще продължи до 13 юни. През 2017 г. постановката е отличена с театралната награда "Юбю" и с наградата на италианската театрална критика за най-добро представление. На фестивала МЕСС в Босна и Херцеговина печели Златен лавров венец за режисура. Българската премиера се състоя в края на миналата седмица в Младежки театър "Николай Бинев". Съвременната версия на Сера, чиято артистична кариера започва със сценични адаптации на филмите на Ингмар Бергман, пренася действието от шотландското кралство сред пасторалната действителност на остров Сардиния. За да се запознае с ритуалите на местното население и карнавалната му култура, органично вплетени в спектакъла, на трупата от осем актьори предварително е бил предоставен богат снимков материал. Например във финалната част на представлението мистични същества, напомнящи нашите кукери, със звънци и коркови маски на лицата неистово се мъчат да прогонят

силите на мрака. Респектира ни прецизността, с която е работено върху въздействащата сила на жеста, образа, гласа, което напълно компенсира липсата на по-внушително сценографско оформление. Търсени през цялото време са звуковите ефекти, уплътняващи психологически отделни сцени или типажи. Предизвестие за приближаващото голямо зло е ту засилващото се, ту заглъхващото дрънчане на търкалящ се сякаш по стълби алуминиев предмет. Звукът пък, наподобяващ бавно изсипващи се стъклени или метални стърготини, съпровожда сцена, свързана с ужасяващи разкрития. След убийството на краля, замаскирано по още по-вероломен начин, жуженето на рояци мухи поразява сетивата ни. Звуковите каменни скулптури, които активно участват в сюжетното действие, са дело на Пинучо Шола. В духа на елизабетинския театър всички роли са поверени на мъже - Фулвио Аколи, Андреа Бартоломео, Леонардо Капуано, Андреа и Джовани Карони и други. Особен колорит внасят трите орисници, яхнали метли или пък изричащи заклинанията си, повесени с главите надолу. Ироничната нотка в прочита на високата Шекспирова трагедия е ясно доловима и в интерпретацията на главната тема - борбата за власт. Само един пример е визията за царския трон като детско столче, често пречкащо се в краката на героите, поради което и неведнъж го отстраняват от пътя си.